

La humanitat sencera cap en trenta persones

AFORES Ramon Mas

Editorial:

Edicions de 1984
Barcelona, 2017

Pàgines: 140

Preu: 16,80 euros

Ara que algunes veus reivindiquen l'autoedició, Ramon Mas (Vic, 1982) –un dels editors de Males Herbes, a més de narrador i poeta–, que es podria *autoconcedir* publicar-se amb qualitat professional, opta per anar a un editor de la competència. I no un qualsevol, sinó l'exigent Josep Cots. El tàndem presenta *Afores*, 140 pàgines d'alta intensitat literària dividides en set capítols, o contes, que et deixen amb ganes de més teca.

A la contraportada se'ns diu que *Afores* és una novel·la, però com confessa en l'últim conte i entre dubtes creatius el narrador puntual, un conductor de metro que té una novel·la al cap: “El que ja és definitiu és que s’ha esmicolat: no podré aconseguir una unitat de sentit. Tampoc sé si cal. El

més probable és que s’acabi convertint en un recull de contes.” Un encertat i honest joc metaliterari.

Afores mostra personatges i situacions en un petit poble inventat, Puigsech. En llegir els dos primers contes, *La urbanització* (protagonitzat pel carter del poble) i *El poble del costat* (en què apareix Robert, l'amo de l'epicèntric bar) ens pot fer l'efecte que llegim una novel·la fragmentada que al final formarà un paisatge unitari, però tot se centra en la desolació que omple els habitants del poble. “Només calia ser una mica observador per adonar-se que la humanitat sencera cabia en un grup de trenta persones. La resta eren repeticions amb matisos”. A mesura que anem llegint, les històries són més autònomes, deixant

punts oberts. Poc importa. Prevalen la creació de personatges, els diàlegs afinats i les situacions deliciosament enrarides. És magnífic com Mas sintetitza la relació entre el Robert i el seu germà deficient; l'equívoc infantil sobre el concepte *roig*; tot el que envolta la mort del suïcida... I sobretot destaquen força imatges. Massa novel·les no en contenen ni una d'aquest nivell. El carter, en una urbanització fantasma per la crisi: “No es passa per aquí de camí a cap altre lloc. No hi ha un poble següent. Puigsech és un cementiri de carreteres, el final de totes les rutes [...]. Ara les restes del que podria haver estat s'escampen pels afores com vestigis d'una civilització antiga, un laberint de ruïnes prematures.” *Afores* ens arriba ben endins. ✱